

DIRECTIVA 2014/91/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 23 iulie 2014****de modificare a Directivei 2009/65/CE de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), în ceea ce privește funcțiile de depozitar, politicile de remunerare și sancțiunile****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ ar trebui modificată pentru a ține seama de evoluția piețelor și de experiența dobândită până acum de participanții pe piață și de organismele de supraveghere, în special pentru a soluționa discrepanțele existente între dispozițiile de drept intern în ceea ce privește obligațiile și răspunderea depozitarilor, politica de remunerare și sancțiunile.
- (2) În scopul contracarării impactului potențial negativ al structurilor de remunerare nepotrivit concepute asupra bunei gestionări a riscurilor și asupra controlului comportamentelor de asumare a riscului de către indivizi, ar trebui să existe o obligație explicită a societăților de administrare ale organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) de a institui și menține în vigoare, pentru categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact important asupra profilului de risc al OPCVM-urilor pe care le administrează, politici și practici de remunerare compatibile cu o administrare sănătoasă și eficace a riscurilor. Printre aceste categorii de personal ar trebui să se numere toți angajații și toți ceilalți membri ai personalului la nivel de fond sau fond subiacent care iau decizii, administratorii fondului și persoanele care efectiv iau decizii de investiții, persoanele care sunt în măsură să exercite o influență asupra acestor angajați sau membri ai personalului, inclusiv consilierii de investiții și analiștii, personalul din conducerea superioară, precum și orice angajat care primește o remunerație totală care îl plasează în aceeași categorie de remunerare cu personalul din conducerea superioară și cu persoanele care iau decizii. Aceste norme ar trebui să se aplice, de asemenea, societăților de investiții care nu au desemnat o societate de administrare autorizată în temeiul Directivei 2009/65/CE. Aceste politici și practici de remunerare ar trebui să se aplice, proporțional, oricărui terț care ia decizii de investiții care afectează profilul de risc al OPCVM-urilor din cauza funcțiilor delegate în conformitate cu articolul 13 din Directiva 2009/65/CE.
- (3) Dacă aplică toate principiile care guvernează politicile de remunerare, societățile de administrare ale OPCVM-urilor și societățile de investiții ar trebui să aibă capacitatea de a aplica respectivele politici în diferite moduri, în funcție de dimensiunea lor, de dimensiunea OPCVM-urilor administrate, de organizarea lor internă și de natura, amploarea și complexitatea activităților lor.

⁽¹⁾ JO C 96, 4.4.2013, p. 18.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 23 iulie 2014.

⁽³⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

- (4) În condițiile în care organul de conducere este responsabil de luarea anumitor măsuri, ar trebui să se asigure faptul că, în acele situații în care, în conformitate cu dreptul intern, societatea de administrare sau societatea de investiții are organe diferite cu funcții specifice alocate, cerințele la adresa organului de conducere sau a organului de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere ar trebui să se aplice și respectivelor organe sau, în loc să se aplice organului de conducere, ar trebui să se aplice respectivelor organe, cum ar fi adunarea generală.
- (5) La aplicarea principiilor privind politicile și practicile sănătoase de remunerare stabilite în prezenta directivă, statele membre ar trebui să țină cont de principiile prevăzute în Recomandarea 2009/384/CE a Comisiei ⁽¹⁾, de lucrările Consiliului pentru stabilitate financiară, precum și de angajamentele G-20 de reducere a riscurilor în sectorul serviciilor financiare.
- (6) Remunerația variabilă garantată ar trebui să fie excepțională, pentru că nu este compatibilă cu administrarea sănătoasă a riscurilor sau cu principiul remunerării în funcție de performanță, și ar trebui să fie limitată la primul an de angajament.
- (7) Principiile privind politicile sănătoase de remunerare ar trebui să se aplice și plăților efectuate de OPCVM-uri către societățile de administrare sau societățile de investiții.
- (8) Comisia este invitată să analizeze care sunt costurile și cheltuielile comune ale produselor de investiții destinate investitorilor de retail în statele membre și dacă este necesar să se armonizeze în continuare aceste costuri și cheltuieli și să își transmită constatările Parlamentului European și Consiliului.
- (9) Pentru a promova convergența practicilor de supraveghere în ceea ce privește evaluarea politicilor și a practicilor de remunerare, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe) („ESMA”), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, ar trebui să asigure existența unor orientări cu privire la politicile și practicile de remunerare sănătoase în sectorul administrării activelor. Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) („ABE”), înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, ar trebui să ofere sprijin ESMA la elaborarea acestor orientări. Pentru a preveni eludarea dispozițiilor privind remunerarea, aceste orientări ar trebui, de asemenea, să conțină explicații mai detaliate privind persoanele cărora li se aplică politicile și practicile de remunerare, precum și privind adaptarea principiilor privind remunerarea la dimensiunea societății de administrare sau a societății de investiții, la dimensiunea OPCVM-urilor pe care le administrează, la organizarea internă și la natura acesteia, la amploarea și complexitatea activităților sale. Orientările ESMA privind politicile și practicile de remunerare ar trebui să se alinieze, după caz, pe cât posibil, cu cele pentru fondurile reglementate în temeiul Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾.
- (10) Dispozițiile referitoare la remunerare nu ar trebui să aducă atingere exercitării depline a drepturilor fundamentale garantate de Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (carta), principiilor generale de drept contractual și drept al muncii de la nivel național, legislației aplicabile privind drepturile și participarea acționarilor și responsabilităților generale ale organelor administrative și de supraveghere din cadrul societăților vizate și nici, după caz, dreptului partenerilor sociali de a încheia acorduri colective și de a asigura respectarea acestora în conformitate cu dreptul intern și cutumele naționale.
- (11) Pentru a asigura nivelul necesar de armonizare a cerințelor de reglementare din diferite state membre, ar trebui să se adopte norme suplimentare care să prevadă sarcinile și obligațiile depozitarilor, să desemneze entitățile juridice care pot fi numite depozitari și să clarifice răspunderea depozitarilor în cazul în care activele OPCVM-urilor sunt pierdute de entitatea care le păstrează în custodie sau în cazul îndeplinirii necorespunzătoare a activității de supraveghere de către depozitari. Îndeplinirea necorespunzătoare poate duce la pierderea activelor, dar și la diminuarea valorii activelor, în cazul în care, de exemplu, un depozitar nu adoptă măsuri în situația în care investițiile nu sunt conforme cu regulile fondului.

⁽¹⁾ Recomandarea 2009/384/CE a Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare (JO L 120, 15.5.2009, p. 22).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

⁽⁴⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

- (12) Este necesar să se clarifice faptul că un OPCVM ar trebui să numească un depozitar unic care să exercite o supraveghere generală a activelor OPCVM-ului. Cerința existenței unui depozitar unic ar trebui să garanteze că depozitarul are o imagine de ansamblu asupra tuturor activelor OPCVM-ului și că atât administratorii fondului, cât și investitorii au un singur punct de referință în cazul în care apar probleme legate de păstrarea în siguranță a activelor sau de exercitarea funcțiilor de supraveghere. Păstrarea în siguranță a activelor include păstrarea în custodie a activelor sau, în cazul în care activele sunt de așa natură încât nu pot fi păstrate în custodie, verificarea titlurilor de proprietate asupra acestor active, precum și ținerea evidențelor pentru activele respective.
- (13) În îndeplinirea atribuțiilor lor, depozitarii ar trebui să acționeze în mod onest, corect, profesional, independent și în interesul OPCVM-ului și al investitorilor OPCVM-ului.
- (14) Pentru a asigura o abordare armonizată în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor depozitarilor în toate statele membre, indiferent de forma juridică a OPCVM-ului, este necesar să se introducă o listă uniformă a obligațiilor de supraveghere care trebuie să fie îndeplinite de depozitari în ceea ce privește atât OPCVM-urile sub formă de societate (o societate de investiții), cât și OPCVM-urile sub formă contractuală.
- (15) Depozitarul ar trebui să fie responsabil pentru monitorizarea adecvată a fluxurilor de numerar ale OPCVM-ului și, în special, pentru a garanta că banii și numerarul investitorilor aparținând OPCVM-ului se înregistrează corect în conturi deschise în numele OPCVM-ului, în numele societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului sau în numele depozitarului care acționează în numele OPCVM-ului, la o entitate menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) din Directiva 2006/73/CE a Comisiei ⁽¹⁾. Prin urmare, ar trebui să se adopte dispoziții detaliate privind monitorizarea numerarului, astfel încât să se asigure niveluri eficiente și consistente de protecție a investitorilor. Atunci când se asigură că banii investitorilor sunt înregistrați în conturi de numerar, depozitarul ar trebui să țină cont de principiile prevăzute la articolul 16 din directiva respectivă.
- (16) Pentru a preveni transferurile de numerar frauduloase, nu ar trebui să se deschidă conturi de numerar asociate cu tranzacțiile OPCVM-ului fără cunoștința depozitarului.
- (17) Orice activ păstrat în custodie pentru un OPCVM ar trebui să fie diferențiat de activele proprii ale depozitarului și ar trebui să fie identificat, în orice moment, ca aparținând OPCVM-ului respectiv; o astfel de cerință ar trebui să confere un nivel suplimentar de protecție pentru investitori în cazul în care depozitarul nu își respectă obligațiile.
- (18) În plus față de obligația existenței de păstrare în siguranță a activelor care aparțin unui OPCVM, activele care pot fi păstrate în custodie ar trebui să fie diferențiate de cele care nu pot fi păstrate în custodie, în cazul acestora din urmă aplicându-se cerințe de ținere a evidențelor și de verificare a titlurilor de proprietate. Grupul activelor care pot fi păstrate în custodie ar trebui să fie clar identificate, deoarece obligația de a restitui activele pierdute ar trebui să se aplice doar acestei categorii specifice de active financiare.
- (19) Activele păstrate în custodie de către depozitar nu ar trebui să fie reutilizate de către depozitar sau de vreun terț căruia i s-a delegat funcția de custodie, pe cont propriu. Ar trebui să se aplice anumite condiții pentru reutilizarea activelor în contul OPCVM-urilor.
- (20) Este necesar să se prevadă condițiile în care sarcinile de păstrare în siguranță ale depozitarului pot fi delegate unui terț. Delegarea și subdelegarea ar trebui să fie justificate în mod obiectiv și supuse unor cerințe stricte în ceea ce privește eligibilitatea terțului căruia i se încredințează funcția delegată și în ceea ce privește competența, grija și diligența de care trebuie să dea dovadă depozitarul atunci când îl selectează, numește și monitorizează pe terțul respectiv. În vederea realizării unor condiții de piață uniforme și a unui nivel la fel de ridicat de protecție a investitorilor, aceste condiții ar trebui să fie aliniate cu cele aplicabile în temeiul Directivei 2011/61/UE. Ar trebui adoptate dispoziții care să garanteze că terții cărora le-au fost delegate funcțiile de păstrare în siguranță dispun de mijloacele necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile și să separe activele OPCVM-urilor.

⁽¹⁾ Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate (JO L 241, 2.9.2006, p. 26).

- (21) Atunci când un depozitar central de titluri de valoare (CSD), astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, sau un CSD dintr-o țară terță furnizează serviciile de operare a unui sistem de decontare a titlurilor de valoare, precum și, cel puțin, fie înregistrarea inițială a titlurilor de valoare într-un sistem de înscriere în cont, prin creditare inițială, fie furnizarea și administrarea conturilor de titluri de valoare la nivelul cel mai înalt, așa cum se specifică în secțiunea A a anexei la regulamentul respectiv, furnizarea acestor servicii de către CSD-ul respectiv în legătură cu titlurile de valoare ale OPCVM-ului care sunt înregistrate inițial de către respectivul CSD într-un sistem de înscriere în cont prin creditare inițială nu ar trebui considerată o delegare a funcțiilor de custodie. Însărcinarea oricărui CSD sau a oricărui CSD dintr-o țară terță cu custodia titlurilor de valoare ale OPCVM-ului ar trebui însă considerată o delegare a funcțiilor de custodie.
- (22) Un terț căruia îi este delegată păstrarea în siguranță a activelor ar trebui să aibă posibilitatea de a menține un cont colectiv (*omnibus account*), sub forma unui cont comun segregat pentru mai multe OPCVM-uri.
- (23) Dacă custodia este delegată unui terț, este necesar, de asemenea, să se garanteze că terțul face obiectul unor cerințe specifice privind reglementarea și supravegherea prudențială eficace. În plus, pentru a se garanta că instrumentele financiare se află în posesia terțului căruia i s-a delegat custodia, ar trebui să se efectueze audituri externe periodice.
- (24) Pentru a se asigura niveluri înalte și uniforme de protecție a investitorilor, ar trebui să se adopte dispoziții cu privire la conduita profesională și la gestionarea conflictelor de interese care ar trebui să se aplice în toate situațiile, inclusiv în cazul delegării obligațiilor de păstrare în siguranță. Aceste norme ar trebui să asigure, în special, o separare clară a sarcinilor și funcțiilor între depozitar, OPCVM și societatea de administrare sau societatea de investiții.
- (25) Pentru a se asigura un nivel înalt de protecție a investitorilor și un nivel corespunzător de reglementare prudențială și control permanent, este necesar să se stabilească o listă exhaustivă de entități eligibile să funcționeze ca depozitari. Entitățile respective ar trebui să se limiteze la bănci centrale naționale, instituții de credit și alte entități juridice autorizate în temeiul legislației statelor membre să desfășoare activități de depozitar în temeiul prezentei directive care fac obiectul unor cerințe de supraveghere prudențială și de adecvare a capitalului egale sau superioare cerințelor calculate, în funcție de abordarea selectată, în conformitate cu articolul 315 sau cu articolul 317 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, care dispun de fonduri proprii în cuantum cel puțin egal cu valoarea capitalului inițial prevăzut la articolul 28 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, precum și care au sediul social sau o sucursală în statul membru gazdă al OPCVM-ului.
- (26) Este necesar să se precizeze și să se clarifice răspunderea depozitarului OPCVM-ului în cazul pierderii unui instrument financiar care este păstrat în custodie. În cazul pierderii unui instrument financiar păstrat în custodie, depozitarul ar trebui să fie răspunzător pentru restituirea unui instrument financiar de același tip sau a unei valori corespunzătoare către OPCVM. Nu ar trebui să fie avută în vedere nicio exonerare de răspundere în cazul pierderii activelor, cu excepția cazului în care depozitarul poate dovedi că pierderea este cauzată de un „eveniment exterior în afara controlului său rezonabil, ale cărui consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor sale rezonabile de a le contracara”. În acest context, un depozitar nu ar trebui să poată invoca anumite situații interne, cum ar fi o acțiune frauduloasă a unui angajat, pentru a fi exonerat de răspundere.
- (27) În cazul în care depozitarul delegă sarcini de custodie, acesta ar trebui să fie răspunzător pentru pierderea instrumentelor financiare aflate în custodia unui terț. De asemenea, în cazul pierderii unui instrument păstrat în custodie, depozitarul ar trebui să restituie un instrument financiar de același tip sau o valoare corespunzătoare, chiar și în cazul în care pierderile s-au produs la o parte terță căreia i-a fost delegată custodia. Depozitarul ar trebui să fie exonerat de această răspundere doar în cazul în care poate dovedi că pierderea a fost cauzată de un eveniment exterior în afara controlului său rezonabil și ale cărui consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor rezonabile de contracarare. În acest context, un depozitar nu ar trebui să poată invoca anumite situații interne, cum ar fi o acțiune frauduloasă a unui angajat, pentru a fi exonerat de răspundere. Nu ar trebui să fie permisă nicio exonerare de răspundere, nici la nivel legal, nici la nivel contractual, în cazul pierderii activelor de către depozitar sau de către partea terță căreia i-a fost delegată custodia.

(1) Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind îmbunătățirea decontării titlurilor de valoare în Uniunea Europeană și privind depozitarii centrali de titluri de valoare și de modificare a Directivelor 98/26/CE și 2014/65/UE și a Regulamentului (UE) nr. 236/2012 (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

(2) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

(3) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (28) Fiecare investitor într-un OPCVM ar trebui să poată introduce acțiuni în răspundere împotriva depozitarului său, direct sau indirect, prin intermediul societății de administrare sau al societății de investiții. Utilizarea unei căi de atac împotriva depozitarului nu ar trebui să depindă de forma juridică a OPCVM-ului (de societate sau contractuală) sau de natura juridică a raporturilor dintre depozitar, societatea de administrare și deținătorii de titluri de participare. Dreptul deținătorilor de titluri de participare de a invoca răspunderea depozitarului nu ar trebui să conducă la o duplicare a căilor de atac sau la inegalitatea de tratament pentru deținătorii de titluri de participare.
- (29) Fără a aduce atingere prezentei directive, depozitarii nu ar trebui să fie împiedicați să intre în acorduri de acoperire a pagubelor și pierderilor suferite de OPCVM-uri sau de deținătorii de titluri ai OPCVM-urilor. În special, aceste acorduri nu ar trebui să constituie o exonerare de răspundere a depozitarului, nu ar trebui să ducă la transferul sau la modificarea răspunderii depozitarului și nu ar trebui să aducă atingere drepturilor investitorilor, inclusiv drepturilor la utilizarea căilor de atac.
- (30) La 12 iulie 2010, Comisia a propus modificarea Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ pentru a se asigura un nivel înalt de protecție pentru investitorii în OPCVM-uri atunci când un depozitar nu își poate îndeplini obligațiile. Propunerea respectivă se completează prin clarificarea obligațiilor și a limitelor răspunderii depozitarului și a părții terțe căreia i-au fost delegate funcțiile de păstrare în siguranță în prezenta directivă.
- (31) Comisia este invitată să analizeze care sunt situațiile în care o neîndeplinire a obligațiilor unui depozitar al OPCVM-urilor sau ale unei părți terțe căreia i-au fost delegate funcțiile de păstrare în siguranță a acestora ar putea duce la pierderi pentru deținătorii de titluri ai OPCVM-urilor care nu se pot recupera în temeiul prezentei directive, să analizeze în continuare ce tip de măsuri ar putea fi adecvate pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție a investitorului, oricare ar fi lanțul de intermediere între investitor și valorile mobiliare afectate de neîndeplinirea obligațiilor, și să transmită constatările Parlamentului European și Consiliului.
- (32) Este necesar să se garanteze că depozitarilor li se aplică aceleași cerințe indiferent de forma juridică a OPCVM-urilor. Uniformitatea cerințelor ar trebui să consolideze securitatea juridică, să întărească protecția investitorilor și să contribuie la crearea unor condiții uniforme pe piață. Comisia nu a primit nicio notificare conform căreia o societate de investiții să fi recurs la derogarea de la obligația generală de a încredința active unui depozitar. Prin urmare, dispozițiile prevăzute în Directiva 2009/65/CE privind depozitarul unei societăți de investiții ar trebui să fie considerate redundante.
- (33) Chiar dacă prezenta directivă specifică un set minim de competențe pe care ar trebui să le dețină autoritățile competente, aceste competențe trebuie să se exercite în cadrul unui sistem complet de drept intern care garantează respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv a dreptului la viață privată. Pentru exercitarea competențelor care pot implica încălcări grave ale dreptului la respectarea vieții private și a familiei, domiciliului și comunicațiilor, statele membre ar trebui să instituie garanții adecvate și eficiente împotriva oricărui abuz, inclusiv autorizarea prealabilă din partea autorităților judiciare ale unui stat membru în cauză, după caz. Statele membre ar trebui să permită autorităților competente exercitarea acestor competențe intruzive în măsura necesară investigării corespunzătoare a cazurilor grave, atunci când nu există mijloace echivalente pentru obținerea aceluiași rezultat.
- (34) Înregistrările convorbirilor telefonice și înregistrările schimburilor de date existente provenite de la OPCVM-uri, societăți de administrare, societăți de investiții, depozitari sau orice alte entități reglementate de prezenta directivă, precum și înregistrările apelurilor telefonice și ale schimburilor de date provenite de la operatorii din telecomunicații constituie probe esențiale și uneori singurele probe pentru detectarea și demonstrarea existenței încălcărilor dreptului intern prin care se transpune prezenta directivă, precum și pentru verificarea respectării de către OPCVM-uri, societăți de administrare, societăți de investiții, depozitari sau orice alte entități reglementate de prezenta directivă a cerințelor de protecție a investitorului și a altor cerințe prevăzute în prezenta directivă și în măsurile adoptate în temeiul acesteia. Prin urmare, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita înregistrările convorbirilor telefonice, ale comunicațiilor electronice și înregistrările schimburilor de date existente deținute de OPCVM-uri, societăți de administrare, societăți de investiții, depozitari sau orice alte entități reglementate de prezenta directivă.

⁽¹⁾ Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori (JO L 84, 26.3.1997, p. 22).

Accesul la înregistrările apelurilor telefonice și ale schimburilor de date este necesar pentru detectarea și impunerea de sancțiuni pentru încălcările cerințelor stabilite în prezenta directivă sau în măsurile de punere în aplicare a acesteia. Pentru a introduce în Uniune un mediu echitabil în legătură cu accesul la înregistrările telefonice și la înregistrările schimburilor de date existente deținute de un operator de telecomunicații sau la înregistrările conversațiilor telefonice și de schimburi de date existente deținute de OPCVM-uri, societăți de administrare, societăți de investiții, depozitari sau orice alte entități reglementate de prezenta directivă, autoritățile competente ar trebui, în conformitate cu dreptul intern, să aibă posibilitatea de a solicita înregistrările apelurilor telefonice și înregistrările schimburilor de date existente deținute de un operator de telecomunicații în măsura în care o permite dreptul intern, precum și înregistrările telefonice și înregistrările schimburilor de date existente deținute de OPCVM-uri, societăți de administrare, societăți de investiții, depozitari sau orice alte entități reglementate de prezenta directivă, în acele cazuri în care există o suspiciune rezonabilă că aceste înregistrări legate de obiectul inspecției sau anchetei pot fi relevante pentru a dovedi încălcări ale cerințelor prevăzute în prezenta directivă sau în măsurile de punere în aplicare a acesteia. Accesul la înregistrările apelurilor telefonice și ale schimburilor de date deținute de un operator de telecomunicații nu ar trebui să includă conținutul comunicațiilor vocale prin telefon.

- (35) Un cadru solid și prudential pentru desfășurarea activităților comerciale în sectorul financiar ar trebui să se bazeze pe sisteme robuste de supraveghere, de investigare și de sancționare. În acest scop, autoritățile competente ar trebui să dispună de competențe suficiente pe baza cărora să poată acționa și ar trebui să se poată baza pe regimuri de sancțiuni robuste, egale și disuasive pentru încălcările prezentei directive. În comunicarea Comisiei din 8 decembrie 2010 privind consolidarea regimurilor de sancțiuni în sectorul serviciilor financiare, s-a efectuat o analiză a competențelor existente de impunere a sancțiunilor și a aplicării lor practice, în vederea promovării convergenței sancțiunilor la nivelul întregii game de activități de supraveghere. Autoritățile competente ar trebui să fie împuternicite să impună amenzi suficiente de ridicare pentru a fi eficace, disuasive și proporționale, astfel încât să contrabalanseze beneficiile așteptate în urma comportamentelor care încalcă cerințele prezentei directive.
- (36) În pofida faptului că nimic nu împiedică statele membre să stabilească norme pentru sancțiuni administrative și pentru sancțiuni penale pentru aceleași încălcări, nu ar trebui ca statelor membre să li se impună să stabilească norme pentru sancțiuni administrative pentru acele încălcări ale prezentei directive dacă fac obiectul dreptului penal intern. În conformitate cu dreptul intern, statele membre nu ar trebui să fie obligate să impună atât sancțiuni administrative, cât și penale pentru aceeași încălcare, dar pot face acest lucru dacă dreptul intern le permite. Cu toate acestea, menținerea de sancțiuni penale în locul celor administrative pentru încălcări ale prezentei directive nu ar trebui să reducă și nici să afecteze în alt mod capacitatea autorităților competente, în sensul prezentei directive, de a coopera cu autoritățile competente din alte state membre sau de a accesa sau a face schimb de informații cu respectivele autorități competente în timp util, inclusiv după eventuala înaintare a cazurilor de încălcare relevante către autoritățile judiciare competente în vederea urmăririi penale. Statele membre ar trebui să poată decide să nu stabilească norme privind sancțiunile administrative pentru încălcări care fac obiectul dreptului penal intern. Opțiunea statelor membre de a impune sancțiuni penale în loc de sancțiuni administrative, sau în plus față de acestea, nu ar trebui să fie utilizată pentru a eluda regimul sancțiunilor din prezenta directivă.
- (37) Pentru a se garanta o aplicare consecventă în toate statele membre, la stabilirea tipului sancțiunilor sau măsurilor administrative și a nivelului amenzilor administrative ar trebui ca statelor membre să li se ceară să se asigure că autoritățile lor competente iau în considerare toate circumstanțele relevante.
- (38) Pentru a întări efectul disuasiv al acestora asupra publicului larg și a-l informa pe acesta în legătură cu încălcările de norme care pot afecta protecția investitorilor, sancțiunile ar trebui să fie publicate, exceptând anumite împrejurări bine definite. Pentru a garanta respectarea principiului proporționalității, în cazul în care publicarea ar cauza un prejudiciu disproporționat părților implicate, sancțiunile ar trebui publicate în mod anonim.
- (39) Pentru a permite ESMA să îmbunătățească și mai mult consecvența rezultatelor în materie de supraveghere în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, toate sancțiunile făcute publice ar trebui raportate simultan către ESMA, iar aceasta ar trebui, la rândul său, să publice un raport anual privind toate sancțiunile aplicate.
- (40) Ar trebui să se confere autorităților competente atribuțiile de investigare necesare, iar acestea ar trebui să instituie mecanisme eficace de încurajare a raportării încălcărilor efective sau potențiale. Informațiile privind încălcările efective și potențiale ar trebui să contribuie, de asemenea, la îndeplinirea eficace a sarcinilor ESMA, în conformitate

cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Prin urmare, ESMA ar trebui să stabilească și canalele de comunicare pentru raportarea acestor încălcări efective și potențiale. Informațiile privind încălcări efective și potențiale comunicate ESMA ar trebui să fie utilizate doar pentru îndeplinirea sarcinilor ESMA, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (41) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de cartă, astfel cum sunt consacrate în TFUE.
- (42) În vederea asigurării realizării obiectivelor prezentei directive, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei. În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate care să precizeze elementele care trebuie incluse în acordul standard dintre depozitar și societatea de administrare sau societatea de investiții, condițiile pentru îndeplinirea funcțiilor depozitarului, inclusiv tipul de instrumente financiare care să fie incluse în domeniul de aplicare al obligațiilor de custodie ale depozitarului, condițiile în care depozitarul își exercită obligațiile de custodie asupra instrumentelor financiare înregistrate la un depozitar central și condițiile în care depozitarul ar trebui să păstreze în siguranță instrumentele financiare emise în formă nominativă și înregistrate la un emitent sau la un operator de registru, obligațiile de diligență ale depozitarilor, obligația de separare, condițiile conform cărora, respectiv circumstanțele în care instrumentele financiare păstrate în custodie trebuie să fie considerate ca fiind pierdute, precum și ceea ce trebuie să se înțeleagă prin evenimente exterioare în afara controlului rezonabil, ale căror consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor rezonabile de contracarare. Nivelul de protecție a investitorului oferit de aceste acte delegate ar trebui să fie cel puțin la fel de ridicat ca cel oferit prin actele delegate adoptate în temeiul Directivei 2011/61/UE. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (43) În cadrul examinării sale globale a funcționării Directivei 2009/65/CE, Comisia va examina, ținând cont de Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, limitele de expunere ale contrapărții aplicabile tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, ținând cont de necesitatea stabilirii de categorii adecvate pentru aceste limite, astfel încât instrumentele financiare derivate cu aceleași caracteristici de risc să fie tratate la fel.
- (44) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽²⁾, statele membre și-au luat angajamentul de a adăuga la notificarea măsurilor lor de transpunere, în cazuri justificate, unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (45) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume de a îmbunătăți încrederea investitorilor în OPCVM-uri prin consolidarea dispozițiilor privind obligațiile și răspunderea depozitarilor, politicile de remunerare ale societăților de administrare și ale societăților de investiții, precum și prin introducerea de standarde comune privind sancțiunile aplicabile principalelor încălcări ale prezentei directive, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (46) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ și a emis un aviz la 23 noiembrie 2012 ⁽⁴⁾.
- (47) Prin urmare, Directiva 2009/65/CE ar trebui modificată în consecință,

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

⁽²⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽⁴⁾ JO C 100, 6.4.2013, p. 12.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Directiva 2009/65/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1) se adaugă următoarele litere:

„(s) «organ de conducere» înseamnă organul cu putere finală de decizie într-o societate de administrare, societate de investiții sau depozitar, care cumulează funcțiile de supraveghere și conducere sau care deține doar funcția de conducere, în cazul în care cele două funcții sunt separate. În cazul în care, în conformitate cu dreptul intern, societatea de administrare, societatea de investiții sau depozitarul are mai multe organe cu funcții specifice, cerințele prevăzute în prezenta directivă la adresa «organului de conducere» sau a «organului de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere» sunt aplicabile, în schimb, sau sunt aplicabile și acelor membri ai altor organe ale societății de administrare, societății de investiții sau depozitarului cărora dreptul intern aplicabil le conferă responsabilitatea respectivă;

(t) «instrument financiar» înseamnă un instrument financiar menționat în secțiunea C din anexa I la Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).”

2. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 14a

(1) Statele membre impun societăților de administrare să instituie și să aplice politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie compatibile cu o gestionare a riscurilor sănătoasă și eficace și care să nu încurajeze asumarea unor riscuri incompatibile cu profilurile de risc, cu regulile sau cu documentele constitutive ale OPCVM-urilor pe care acestea le administrează și să nu afecteze îndeplinirea obligației societății de administrare de a acționa în interesul OPCVM-urilor.

(2) Politicile și practicile de remunerare includ componentele fixe și variabile ale salariilor și beneficiile discreționare de tipul pensiilor.

(3) Politicile și practicile de remunerare se aplică acelor categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact important asupra profilului de risc al societăților de administrare sau al OPCVM-urilor pe care le administrează acestea, inclusiv personalului din conducerea superioară, persoanelor responsabile cu asumarea riscurilor, celor cu funcții de control, precum și oricărui angajați care primesc o remunerație totală care se încadrează în treapta de remunerare a personalului din conducerea superioară și a persoanelor responsabile cu asumarea riscurilor.

(4) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, ESMA emite orientări adresate autorităților competente sau participanților la piețele financiare în ceea ce privește persoanele menționate la alineatul (3) din prezentul articol și în ceea ce privește aplicarea principiilor menționate la articolul 14b. Orientările respective țin seama de principiile politicilor sănătoase de remunerare prevăzute în Recomandarea 2009/384/CE a Comisiei (*), de dimensiunea societății de administrare și de dimensiunea OPCVM-urilor pe care le administrează, de organizarea internă a acestora și de natura, amploarea și complexitatea activităților lor. În procesul de elaborare a orientărilor respective, ESMA colaborează îndeaproape cu Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE) înființată prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (**), pentru a asigura concordanța cu cerințele dezvoltate pentru alte sectoare din domeniul serviciilor financiare, în special al instituțiilor de credit și al firmelor de investiții.

Articolul 14b

(1) La stabilirea și aplicarea politicilor de remunerare menționate la articolul 14a, societățile de administrare respectă principiile de mai jos într-un mod și într-o măsură adecvată în raport cu dimensiunea lor, cu organizarea lor internă, precum și cu natura, amploarea și complexitatea activităților lor:

- (a) politica de remunerare este compatibilă cu gestionarea sănătoasă și eficace a riscurilor și promovează acest tip de gestionare, fără a încuraja asumarea de riscuri care nu este conformă cu profilul de risc, regulile sau documentele constitutive ale OPCVM-urilor pe care societatea de administrare le administrează;
- (b) politica de remunerare este conformă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele societății de administrare și ale OPCVM-urilor pe care le administrează, precum și ale investitorilor în astfel de OPCVM-uri și cuprinde măsuri pentru evitarea conflictelor de interese;
- (c) politica de remunerare este adoptată de organul de conducere al societății de administrare în cadrul funcției sale de supraveghere, iar acest organ adoptă și evaluează cel puțin o dată pe an principiile generale ale politicii de remunerare, este responsabil de punerea în aplicare a acestora și supraveghează punerea în aplicare a acestora; sarcinile menționate la prezenta literă se întreprind doar de către membri ai organului de conducere care nu îndeplinesc nicio funcție executivă în societatea de administrare în cauză și care au experiență în gestionarea riscurilor și în remunerare;
- (d) cel puțin o dată pe an, punerea în aplicare a politicii de remunerare face obiectul unei evaluări interne centrale și independente privind conformitatea cu politicile și procedurile de remunerare adoptate de organul de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere;
- (e) membrii personalului care dețin funcții de control sunt recompensați în funcție de realizarea obiectivelor legate de funcțiile lor, independent de rezultatele sectoarelor de activitate pe care le controlează;
- (f) remunerarea cadrelor superioare cu funcții de gestionare a riscurilor și de asigurare a conformității este direct supravegheată de comitetul de remunerare, în cazul în care există un astfel de comitet;
- (g) atunci când remunerația depinde de performanță, cuantumul său total se calculează în funcție de o evaluare în care se combină performanțele individuale și ale unității operaționale în cauză sau ale OPCVM-ului respectiv, precum și riscurile acestora și rezultatele globale ale societății de administrare atunci când se evaluează performanța individuală, luându-se în considerare criteriile financiare și criteriile nefinanciare;
- (h) evaluarea performanței se realizează într-un cadru multianual adecvat perioadei de deținere recomandate investitorilor în OPCVM-urile administrate de societatea de administrare, pentru a garanta că procesul de evaluare se bazează pe performanțele pe termen mai lung ale OPCVM-urilor și pe riscurile de investiții ale acestora și că plata efectivă a componentelor remunerației care depind de performanțe se efectuează pe aceeași perioadă;
- (i) remunerația variabilă garantată este excepțională, intervine numai în contextul angajării de personal nou și este limitată la primul an de angajare;
- (j) componenta fixă și cea variabilă a remunerației totale sunt echilibrate în mod corespunzător, iar componenta fixă reprezintă o proporție suficient de mare din remunerația totală pentru a permite aplicarea unei politici complet flexibile privind componentele variabile ale remunerației, care să includă posibilitatea de a nu plăti nicio componentă variabilă a remunerației;

- (k) plățile aferente încetării anticipate a unui contract reflectă performanțele obținute în timp și sunt acordate astfel încât să nu recompenseze eșecurile;
- (l) măsurarea performanței utilizată în calculul componentelor variabile ale remunerației sau al unor ansambluri de componente variabile ale remunerației cuprinde un mecanism cuprinzător de adaptare care să includă toate tipurile pertinente de riscuri prezente sau viitoare;
- (m) în funcție de structura juridică a OPCVM-ului și de regulile sau de documentele sale constitutive, un procent semnificativ, respectiv cel puțin 50 %, din orice componentă variabilă a remunerației constă în titluri de participare ale OPCVM-ului în cauză, ale unei entități echivalente sau în instrumente legate de acțiuni ori în instrumente echivalente, altele decât numerarul, cu stimulente la fel de eficace ca oricare dintre instrumentele menționate la prezenta literă, cu excepția cazului în care administrarea de OPCVM-uri reprezintă mai puțin de 50 % din portofoliul total administrat de societatea de administrare, minimul de 50 % neaplicându-se în acest caz.

Instrumentele menționate la prezenta literă fac obiectul unei politici adecvate de reținere, menite să armonizeze stimulentele cu interesele societății de administrare, ale OPCVM-ului administrat și ale investitorilor în OPCVM-ul respectiv. Statele membre sau autoritățile competente ale acestora pot limita tipurile acestor instrumente sau modul în care acestea sunt concepute sau pot interzice anumite instrumente, după caz. Prezenta literă se aplică atât procentului din componenta variabilă a remunerației care este amânat în conformitate cu litera (n), cât și procentului din componenta variabilă a remunerației care nu este amânat;

- (n) un procent substanțial, în orice caz de cel puțin 40 % din componenta variabilă a remunerației, se amână pe o perioadă corespunzătoare din punct de vedere al perioadei de deținere recomandate investitorilor în OPCVM-ul vizat, această perioadă fiind aliniată în mod corect la natura riscurilor asumate de OPCVM-ul vizat.

Perioada menționată la prezenta literă este de cel puțin trei ani; remunerația datorată în cadrul unor măsuri de amânare nu se acordă mai repede decât pe bază proporțională; în cazul unei componente a remunerației variabile în sumă deosebit de mare, cel puțin 60 % din sumă este amânată;

- (o) remunerația variabilă, inclusiv partea amânată, se plătește sau se acordă numai dacă este sustenabilă în funcție de situația financiară a societății de administrare în ansamblu și dacă este justificată de performanța unității operaționale, a OPCVM-ului și a persoanei în cauză.

Remunerația variabilă totală se reduce, în general, în mod semnificativ în cazul în care se înregistrează o performanță slabă sau negativă a societății de administrare sau a OPCVM-ului vizat, ținându-se seama atât de remunerațiile curente, cât și de reducerile privind plata sumelor câștigate anterior, inclusiv prin aplicarea principiului «malus» sau prin mecanisme de recuperare;

- (p) politica de pensii este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale societății de administrare și ale OPCVM-ului pe care îl administrează.

În cazul în care angajatul încetează, din proprie voință, raporturile contractuale cu societatea de administrare înainte de a se pensiona, beneficiile discreționare de tipul pensiilor se rețin de societatea de administrare timp de cinci ani sub forma instrumentelor menționate la litera (m). În cazul în care un angajat ajunge la vârsta de pensionare, beneficiile discreționare de tipul pensiilor sunt plătite angajatului în cauză sub forma instrumentelor menționate la litera (m), sub rezerva unei perioade de reținere de cinci ani;

- (q) personalului i se impune să se angajeze să nu utilizeze strategii de acoperire personală sau asigurări legate de remunerare sau răspundere pentru a submina efectele alinierii riscurilor prevăzute în regimurile lor de remunerare;

(r) remunerația variabilă nu este plătită prin intermediul unor instrumente sau metode care să faciliteze evitarea respectării cerințelor prevăzute în prezenta directivă.

(2) În conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, ESMA poate cere autorităților competente informații privind politicile și practicile de remunerare menționate la articolul 14a din prezenta directivă.

În strânsă cooperare cu ABE, ESMA include în orientările sale privind politicile de remunerare dispoziții privind modul în care trebuie să se aplice diferite principii de remunerare sectorială, precum cele prevăzute în Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului (***) și în Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (****), atunci când angajații sau alte categorii de personal prestează servicii care fac obiectul unor principii de remunerare sectorială diferite.

(3) Principiile prevăzute la alineatul (1) se aplică prestațiilor de orice tip plătite de către societatea de administrare, tuturor sumelor plătite în mod direct de către OPCVM-ul însuși, inclusiv comisioanelor de performanță, precum și tuturor transferurilor de titluri de participare sau acțiuni ale OPCVM-ului, făcute în beneficiul respectivelor categorii de personal, inclusiv al personalului din conducerea superioară, al persoanelor responsabile cu asumarea riscurilor, al celor cu funcții de control și al oricărui angajat care beneficiază de o remunerație totală care se încadrează în aceeași categorie de remunerare ca și conducerea superioară și persoanele responsabile cu asumarea riscurilor, ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului lor de risc sau asupra profilului de risc al OPCVM-urilor pe care le administrează.

(4) Societățile de administrare semnificative din punctul de vedere al dimensiunii lor sau al dimensiunii OPCVM-urilor pe care le administrează, al organizării lor interne și al naturii, amplitudinii și complexității activităților lor instituie un comitet de remunerare. Comitetul de remunerare se constituie într-un mod care să îi permită să efectueze o analiză competentă și independentă a politicilor și practicilor de remunerare și a stimulentele create în vederea gestionării riscurilor.

Comitetul de remunerare instituit, după caz, în conformitate cu orientările ESMA menționate la articolul 14a alineatul (4) răspunde de pregătirea deciziilor privind remunerarea, inclusiv a deciziilor care au implicații asupra riscurilor și asupra administrării riscurilor societății de administrare sau ale OPCVM-urilor în cauză, care trebuie luate de organul de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere. Comitetul de remunerare este prezidat de un membru al organului de conducere care nu deține funcții executive în cadrul societății de administrare în cauză. Membrii comitetului de remunerare sunt membri ai organului de conducere care nu dețin funcții executive în cadrul societății de administrare respective.

Dacă dreptul intern prevede reprezentarea personalului în organul de conducere, comitetul de remunerare include unul sau mai mulți reprezentanți ai personalului. La elaborarea deciziilor sale, comitetul de remunerare ține seama de interesul pe termen lung al investitorilor și al altor părți interesate, precum și de interesul public.

(*) Recomandarea 2009/384/CE a Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare (JO L 120, 15.5.2009, p. 22).

(**) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

(***) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

(****) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338)."

3. La articolul 20 alineatul (1), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) acordul scris încheiat cu depozitarul menționat la articolul 22 alineatul (2);”.

4. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

(1) O societate de investiții și, pentru fiecare dintre fondurile deschise de investiții pe care le administrează, o societate de administrare se asigură că este numit un singur depozitar în conformitate cu prezentul capitol.

(2) Numirea depozitarului este atestată prin intermediul unui contract scris.

Acest contract reglementează, printre altele, fluxul de informații considerate necesare pentru a permite depozitarului să își exercite funcțiile pentru OPCVM-urile pentru care a fost numit depozitar, astfel cum se prevede în prezenta directivă și în alte acte cu putere de lege și acte administrative relevante.

(3) Depozitarul:

(a) se asigură că vânzarea, emisiunea, răscumpărarea, rambursarea și anularea de titluri de participare ale OPCVM-ului sunt realizate în conformitate cu dreptul intern aplicabil și cu regulile fondului sau cu documentele constitutive;

(b) se asigură că valoarea titlurilor de participare ale OPCVM-urilor este calculată în conformitate cu dreptul intern aplicabil și cu regulile fondului sau cu documentele constitutive;

(c) îndeplinește instrucțiunile societății de administrare sau ale unei societăți de investiții, cu excepția cazului în care acestea contravin dreptul intern aplicabil sau regulilor fondului ori documentelor constitutive;

(d) se asigură că în tranzacțiile care implică activele OPCVM-ului, contravaloarea este achitată OPCVM-ului în termenele uzuale;

(e) se asigură că venitul OPCVM-ului este utilizat în conformitate cu dreptul intern aplicabil și cu regulile fondului sau cu documentele constitutive.

(4) Depozitarul se asigură că fluxurile de numerar ale OPCVM-ului sunt monitorizate în mod corespunzător și, în special, că au fost încasate toate plățile efectuate de către sau în numele investitorilor la subscrierea de titluri de participare ale OPCVM-ului și că tot numerarul OPCVM-ului a fost înregistrat în conturi de numerar care:

(a) sunt deschise în numele OPCVM-ului sau al societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului sau al depozitarului care acționează în numele OPCVM-ului;

(b) sunt deschise la o entitate menționată la articolul 18 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2006/73/CE a Comisiei (*); și

(c) sunt administrate în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 16 din Directiva 2006/73/CE.

În cazul în care conturile de numerar sunt deschise în numele depozitarului care acționează în numele OPCVM-ului, în aceste conturi nu se înregistrează numerarul entității menționate la primul paragraf litera (b) și nici numerarul propriu al depozitarului.

- (5) Activele OPCVM-ului se încredințează depozitarului pentru păstrare după cum urmează:
- (a) pentru instrumentele financiare care pot fi păstrate în custodie, depozitarul:
- (i) păstrează în custodie toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în registrele depozitarului și toate instrumentele financiare care pot fi livrate fizic depozitarului;
 - (ii) se asigură că toate instrumentele financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în registrele depozitarului sunt înregistrate în registrele depozitarului în conturi separate, în conformitate cu principiile prevăzute la articolul 16 din Directiva 2006/73/CE, deschise în numele OPCVM-ului sau al societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului, astfel încât să poată fi identificate clar în orice moment ca aparținând OPCVM-ului în conformitate cu legislația aplicabilă;
- (b) pentru alte active, depozitarul:
- (i) verifică dreptul de proprietate al OPCVM-ului sau al societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului asupra activelor respective, analizând dacă OPCVM-ul sau societatea de administrare care acționează în numele OPCVM-ului este titularul dreptului de proprietate, pe baza informațiilor sau a documentelor furnizate de OPCVM sau de societatea de administrare și, dacă sunt disponibile, a dovezilor externe;
 - (ii) ține o evidență a activelor pentru care are convingerea că OPCVM-ul sau societatea de administrare care acționează în numele OPCVM-ului este titularul dreptului de proprietate și actualizează această evidență.
- (6) Depozitarul prezintă periodic societății de administrare sau societății de investiții un inventar cuprinzător al tuturor activelor OPCVM-ului.
- (7) Activele păstrate în custodie de către depozitar nu sunt reutilizate pe cont propriu de către depozitar sau de către vreun terț căruia i s-a delegat funcția de custodie. Reutilizarea include toate tranzacțiile cu active păstrate în custodie, printre care, fără a se limita la acestea, transferuri, gajări, vânzări și împrumuturi.

Activele păstrate în custodie de către depozitar pot fi reutilizate numai dacă:

- (a) reutilizarea activelor este executată în numele OPCVM-ului;
- (b) depozitarul execută instrucțiunile societății de administrare în numele OPCVM-ului;
- (c) reutilizarea se face în beneficiul OPCVM-ului și în interesul deținătorilor de titluri de participare; și
- (d) tranzacția este acoperită de garanții de înaltă calitate și lichide primite de OPCVM în cadrul unui acord de transfer de proprietate.

Valoarea de piață a garanțiilor în orice moment se ridică la cel puțin valoarea de piață a activelor reutilizate, plus o primă.

(8) Statele membre se asigură că, în cazul insolvenței unui depozitar și/sau a oricărui terț situat în Uniune căruia i s-a delegat custodia de active ale OPCVM-ului, activele OPCVM-ului păstrate în custodie nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între creditorii acestui depozitar și/sau terț sau realizate în beneficiul acestor creditori.

(*) Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate (JO L 241, 2.9.2006, p. 26)."

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

- (1) Depozitarul nu poate delega unor terți funcțiile menționate la articolul 22 alineatele (3) și (4).
- (2) Depozitarul poate delega unor terți funcțiile menționate la articolul 22 alineatul (5), dar numai cu condiția ca:
 - (a) sarcinile să nu fie delegate cu intenția de a eluda cerințele prezentei directive;
 - (b) depozitarul să poată demonstra existența unui motiv obiectiv pentru delegare;
 - (c) depozitarul să acționeze cu competența, grija și diligența necesare atunci când selectează și numește un terț căruia intenționează să îi delege o parte din sarcinile sale și să dea dovadă în continuare de competența, grija și diligența necesare când verifică periodic și supraveghează permanent pe terțul căruia i-a delegat o parte din sarcinile sale și măsurile luate de terț în legătură cu sarcinile care i-au fost delegate.
- (3) Funcțiile menționate la articolul 22 alineatul (5) pot fi delegate de depozitar unui terț doar dacă acesta, oricând pe parcursul executării sarcinilor care i s-au delegat:
 - (a) dispune de structuri și cunoștințe de specialitate adecvate și proporționale cu natura și complexitatea activelor OPCVM-ului sau ale societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului care i-au fost încredințate;
 - (b) în ceea ce privește sarcinile de custodie menționate la articolul 22 alineatul (5) litera (a), fac obiectul:
 - (i) unor reglementări prudențiale eficiente, inclusiv al unor cerințe minime de capital, precum și al supravegherii în jurisdicția în cauză;
 - (ii) unui audit extern periodic pentru a garanta că instrumentele financiare sunt în posesia sa;
 - (c) separă activele clienților depozitarului de propriile sale active și de activele depozitarului, astfel încât să poată fi identificate clar în orice moment ca aparținând clienților unui anumit depozitar;
 - (d) ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că, în caz de insolvență a terțului, activele OPCVM-ului păstrate în custodie de terț nu sunt disponibile pentru a fi distribuite între creditorii terțului sau realizate în beneficiul acestora; și
 - (e) respectă obligațiile generale și interdicțiile prevăzute la articolul 22 alineatele (2), (5) și (7) și la articolul 25.

Fără a aduce atingere literei (b) punctul (i) din primul paragraf, în cazul în care legislația țării terțe impune păstrarea în custodie a anumitor instrumente financiare de către o entitate locală și nicio entitate locală nu îndeplinește cerințele privind delegarea prevăzute la litera respectivă, depozitarul își poate delega funcțiile unei astfel de entități locale numai în măsura în care se prevede în dreptul țării terțe și numai atât timp cât nu există entități locale care să îndeplinească cerințele delegării, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) investitorii OPCVM-ului în cauză sunt informați corespunzător, înainte de a face investiția, că o astfel de delegare este impusă de constrângerile juridice din legislația țării terțe, în legătură cu circumstanțele care justifică delegarea și cu riscurile implicate de aceasta;
- (b) societatea de investiții sau societatea de administrare care acționează în numele OPCVM-ului a dat instrucțiuni depozitarului să delege custodia acestor instrumente financiare unei astfel de entități locale.

Terțul poate subdelega, la rândul său, aceste funcții, cu condiția îndeplinirii aceluiași cerințe. În astfel de cazuri, articolul 24 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* părților relevante.

(4) În sensul prezentului articol, prestarea de servicii prevăzută în Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) de către sistemele de decontare a titlurilor de valoare, desemnate în sensul respectivei directive, sau prestarea de servicii similare de către sistemele de decontare a titlurilor de valoare din țări terțe nu este considerată o delegare a funcțiilor de custodie.

(*) Directiva 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare (JO L 166, 11.6.1998, p. 45)."

6. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (2)-(4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Depozitarul este:

- (a) o bancă centrală națională;
- (b) o instituție de credit autorizată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE; sau
- (c) o altă entitate juridică, autorizată de autoritatea competentă în temeiul legislației statului membru să efectueze activități de depozitar în temeiul prezentei directive și care face obiectul unor cerințe privind adecvarea capitalului, care nu sunt inferioare cerințelor calculate, în funcție de abordarea selectată, în conformitate cu articolul 315 sau cu articolul 317 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*), și care deține fonduri proprii cel puțin egale cu valoarea capitalului inițial prevăzut la articolul 28 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE.

O entitate juridică, astfel cum este menționată la litera (c) a primului paragraf, face obiectul reglementării prudențiale și al supravegherii permanente și îndeplinește următoarele cerințe minime:

- (a) dispune de infrastructura necesară pentru a păstra în custodie instrumente financiare care pot fi înregistrate într-un cont de instrumente financiare deschis în registrele depozitarului;
- (b) instituie politici și proceduri corespunzătoare, suficiente pentru a asigura conformitatea entității cu obligațiile care îi revin în temeiul prezentei directive, inclusiv respectarea acestor obligații de către personalul său de conducere și de către angajații săi;

- (c) dispune de proceduri contabile și administrative solide, de mecanisme de control intern, de proceduri eficiente de evaluare a riscurilor și de mecanisme eficiente de control și de protecție pentru sistemele informatice;
 - (d) menține și pune în aplicare mecanisme organizatorice și administrative eficiente, în vederea luării tuturor măsurilor rezonabile menite să prevină conflictele de interese;
 - (e) ia măsuri astfel încât să fie păstrate evidențe ale tuturor serviciilor, activităților și tranzacțiilor pe care le desfășoară, evidențe care să fie suficiente pentru a permite autorității competente să își îndeplinească sarcinile de supraveghere și să se achite de acțiunile de asigurare a respectării aplicării dispozițiilor relevante prevăzute în prezenta directivă;
 - (f) ia măsuri rezonabile pentru a asigura continuitatea și regularitatea îndeplinirii funcțiilor sale de depozitar prin utilizarea de sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționale, inclusiv pentru desfășurarea activităților sale de depozitar;
 - (g) toți membrii organului de conducere și ai conducerii superioare au în permanență o reputație suficient de bună și posedă suficiente cunoștințe, competențe și experiență;
 - (h) organul de conducere posedă în ansamblu cunoștințele, competența și experiența adecvate pentru a putea înțelege activitățile depozitarului, inclusiv principalele riscuri;
 - (i) toți membrii organului de conducere și ai conducerii superioare acționează cu onestitate și integritate.
- (3) Statele membre stabilesc care dintre categoriile de instituții menționate la alineatul (2) primul paragraf sunt eligibile pentru calitatea de depozitar.
- (4) Societățile de investiții sau societățile de administrare care acționează în numele OPCVM-urilor pe care le administrează, care, înainte de 18 martie 2016, au numit ca depozitar o instituție care nu îndeplinește cerințele de la alineatul (2), numesc un depozitar care îndeplinește cerințele respective înainte de 18 martie 2018.

(*) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).";

(b) alineatele (5) și (6) se elimină.

7. Articolul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 24

(1) Statele membre se asigură de faptul că depozitarul răspunde față de OPCVM și de deținătorii de titluri de participare ale OPCVM-ului pentru pierderea, de către depozitar sau de către un terț cărui i s-a delegat custodia, a instrumentelor financiare păstrate în custodie în conformitate cu articolul 22 alineatul (5) litera (a).

În cazul pierderii unui instrument financiar păstrat în custodie, statele membre se asigură de faptul că depozitarul restituie un instrument financiar de același tip sau de o valoare corespunzătoare OPCVM-ului sau societății de administrare care acționează în numele OPCVM-ului, fără întârzieri nejustificate. Depozitarul este exonerat de răspundere dacă poate dovedi că pierderea a intervenit ca rezultat al unui eveniment exterior în afara controlului rezonabil, ale cărui consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor rezonabile de contracarare.

Statele membre se asigură de faptul că depozitarul este, de asemenea, răspunzător față de OPCVM și față de investitorii OPCVM-ului pentru orice alte pierderi suferite de aceștia în urma faptului că depozitarul, din neglijență sau cu intenție, nu și-a îndeplinit în mod adecvat obligațiile care îi revin în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Răspunderea depozitarului menționată la alineatul (1) nu este afectată de delegările menționate la articolul 22a.

(3) Răspunderea depozitarului, menționată la alineatul (1), nu poate fi înlăturată sau limitată prin contract.

(4) Orice contract încheiat cu încălcarea alineatului (3) este nul.

(5) Deținătorii de titluri de participare la OPCVM-uri pot invoca răspunderea depozitarului în mod direct sau indirect, prin intermediul societății de administrare sau al societății de investiții, cu condiția ca aceasta să nu ducă la o duplicare a reparajilor sau la un tratament inegal al deținătorilor de titluri.”

8. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

(1) O societate nu poate fi în același timp societate de administrare și depozitar. O societate nu poate fi în același timp societate de investiții și depozitar.

(2) În exercitarea funcțiilor care le revin, societatea de administrare și depozitarul acționează în mod onest, corect, profesional, independent și exclusiv în interesul OPCVM-urilor și al investitorilor OPCVM-urilor. În exercitarea funcțiilor care le revin, societatea de investiții și depozitarul acționează în mod onest, corect, profesional, independent și exclusiv în interesul investitorilor OPCVM-urilor.

Depozitarul nu desfășoară activități cu privire la OPCVM sau la societatea de administrare care acționează în numele OPCVM-ului care ar putea crea conflicte de interese între OPCVM, investitorii OPCVM-ului, societatea de administrare și depozitarul însuși, cu excepția cazului în care depozitarul a separat din punct de vedere funcțional și ierarhic exercitarea sarcinilor sale de depozitar de celelalte sarcini ale sale potențial conflictuale, iar eventualele conflicte de interese sunt identificate, gestionate, monitorizate și comunicate în mod corespunzător investitorilor OPCVM-ului.”

9. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

(1) Legea sau regulile fondului deschis de investiții definesc condițiile de înlocuire a societății de administrare și a depozitarului și prevăd norme care asigură protecția deținătorilor de titluri de participare în cazul unei astfel de înlocuiri.

(2) Legea sau actul constitutiv al societății de investiții definește condițiile de înlocuire a societății de administrare și a depozitarului și prevede norme care asigură protecția deținătorilor de titluri de participare în cazul unei astfel de înlocuiri.”

10. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 26a

Depozitarul pune la dispoziția autorităților sale competente, la cerere, toate informațiile pe care le-a obținut în cadrul îndeplinirii sarcinilor sale și care pot fi necesare autorităților sale, pentru autoritățile competente ale OPCVM-ului sau pentru societatea de administrare.

În cazul în care autoritățile competente ale OPCVM-ului sau societatea de administrare sunt diferite de cele ale depozitarului, autoritățile competente ale depozitarului transmit fără întârziere informațiile primite autorităților competente ale OPCVM-ului și societății de administrare.

Articolul 26b

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 112a, pentru a preciza:

- (a) elementele care trebuie incluse în contractul scris menționat la articolul 22 alineatul (2);
- (b) condițiile pentru îndeplinirea funcțiilor de depozitar, în conformitate cu articolul 22 alineatele (3), (4) și (5), inclusiv:
 - (i) tipurile de instrumente financiare care să fie incluse în domeniul de aplicare al obligațiilor de custodie ale depozitarului în conformitate cu articolul 22 alineatul (5) litera (a);
 - (ii) condițiile în care depozitarul își poate exercita sarcinile de custodie asupra instrumentelor financiare înregistrate la un depozitar central;
 - (iii) condițiile în care depozitarul trebuie să păstreze în siguranță instrumentele financiare emise în formă nominativă și înregistrate la un emitent sau un operator de registru, în conformitate cu articolul 22 alineatul (5) litera (b);
- (c) obligațiile de diligență ale depozitarilor în conformitate cu articolul 22a alineatul (2) litera (c);
- (d) obligația de separare în conformitate cu articolul 22a alineatul (3) litera (c);
- (e) măsurile care urmează să fie luate de terț în conformitate cu articolul 22a alineatul (3) litera (d);
- (f) condițiile conform cărora, respectiv circumstanțele în care instrumentele financiare păstrate în custodie sunt considerate ca fiind pierdute în sensul articolului 24;
- (g) ce se înțelege prin evenimente exterioare în afara controlului rezonabil, ale căror consecințe ar fi fost inevitabile în ciuda tuturor eforturilor rezonabile de contracarare, în conformitate cu articolul 24 alineatul (1);
- (h) condițiile pentru îndeplinirea cerinței de independență menționate la articolul 25 alineatul (2)."

11. La articolul 30, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Articolele 13-14b se aplică *mutatis mutandis* societăților de investiții care nu și-au desemnat o societate de administrare autorizată conform prezentei directive.”

12. Secțiunea 3 din capitolul V se elimină.

13. Articolul 69 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„Prospectul include:

- (a) informații detaliate privind politica de remunerare actualizată, inclusiv, dar nu limitate la, o descriere a modalității de calcul al remunerației și al beneficiilor, identitățile persoanelor responsabile pentru atribuirea remunerației și a beneficiilor, inclusiv alcătuirea comitetului de remunerare, în cazul în care acest comitet există; sau
- (b) un rezumat al politicii de remunerare și o declarație conform căreia detaliile politicii de remunerare actualizate, inclusiv, dar nu limitate la, o descriere a modalității de calcul al remunerației și al beneficiilor, identitățile persoanelor responsabile pentru atribuirea remunerației și a beneficiilor, inclusiv alcătuirea comitetului de remunerare, în cazul în care acest comitet există, sunt disponibile prin intermediul unui site internet (inclusiv o trimitere la site-ul internet respectiv) și, la cerere, se va pune la dispoziție gratuit un exemplar pe suport hârtie.”;

(b) la alineatul (3) se adaugă următorul paragraf:

„Raportul anual conține, de asemenea:

- (a) valoarea totală a remunerației aferente exercițiului financiar, defalcată pe remunerații fixe și remunerații variabile plătite de societatea de administrare și de societatea de investiții personalului lor, numărul beneficiarilor și, dacă este cazul, orice sumă plătită direct de OPCVM-ul însuși, inclusiv orice comisioane de performanță;
- (b) valoarea totală a remunerației defalcată pe categorii de angajați sau alți membri ai personalului menționați la articolul 14a alineatul (3);
- (c) o descriere a modalității de calcul al remunerației și al beneficiilor;
- (d) rezultatul evaluărilor menționate la articolul 14b alineatul (1) literele (c) și (d), inclusiv orice nereguli constatate;
- (e) modificări substanțiale ale politicii de remunerare adoptate.”

14. Articolul 78 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) identificarea OPCVM-ului și a autorității competente a OPCVM-ului;”;

(b) la alineatul (4) se adaugă următorul paragraf:

„Informațiile-cheie destinate investitorilor includ, de asemenea, o declarație conform căreia detaliile politicii de remunerare actualizate, inclusiv, dar nu limitate la, o descriere a modalității de calcul al remunerației și al beneficiilor, identitățile persoanelor responsabile pentru atribuirea remunerației și a beneficiilor, inclusiv alcătuirea comitetului de remunerare, în cazul în care acest comitet există, sunt disponibile prin intermediul unui site internet (inclusiv o trimitere la site-ul internet respectiv) și, la cerere, se va pune la dispoziție gratuit un exemplar pe hârtie.”

15. La articolul 98 alineatul (2), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) de a solicita:

- (i) în măsura în care dreptul intern o permite, înregistrări de schimburi de date existente deținute de un operator de telecomunicații, atunci când există o suspiciune rezonabilă privind o încălcare și atunci când aceste înregistrări pot fi relevante pentru o anchetă referitoare la încălcări ale prezentei directive;
- (ii) înregistrări de convorbiri telefonice sau comunicații electronice sau alte înregistrări de schimburi de date existente deținute de OPCVM-uri, societăți de administrare, societăți de investiții, depozitari sau orice alte entități reglementate de prezenta directivă;”.

16. Articolul 99 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 99

(1) Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere ale autorităților competente menționate la articolul 98 și nici dreptului statelor membre de a prevedea și impune sancțiuni penale, statele membre stabilesc norme privind sancțiuni administrative și alte măsuri administrative, care să fie aplicate societăților și persoanelor fizice cu privire la încălcări ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive, și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste norme sunt puse în aplicare.

În cazul în care decid să nu stabilească norme pentru sancțiuni administrative pentru încălcări care fac obiectul dreptului penal intern, statele membre îi comunică Comisiei dispozițiile de drept penal relevante.

Sancțiunile administrative și celelalte măsuri administrative sunt eficace, proporționale și disuasive.

Până la 18 martie 2016, statele membre notifică actele cu putere de lege și actele administrative prin care transpun prezentul articol, inclusiv orice dispoziții relevante de drept penal, Comisiei și ESMA. Statele membre notifică fără întârzieri nejustificate Comisiei și ESMA orice modificare ulterioară a acestora.

(2) Atunci când au decis, în conformitate cu alineatul (1), să impună sancțiuni penale pentru încălcările dispozițiilor menționate la alineatul respectiv, statele membre se asigură că sunt instituite măsuri adecvate astfel încât autoritățile competente să dispună de toate competențele necesare pentru a intra în legătură cu autoritățile judiciare din jurisdicția lor pentru a primi informații specifice legate de anchete penale sau proceduri inițiate pentru posibile încălcări ale prezentei directive și oferă aceleași condiții altor autorități competente și ESMA pentru a-și îndeplini obligația de a coopera unele cu altele și cu ESMA în sensul prezentei directive.

Autoritățile competente pot coopera, de asemenea, cu autoritățile competente ale altor state membre, în ceea ce privește facilitarea recuperării amenzilor.

(3) Ca parte a evaluării sale globale privind funcționarea prezentei directive, Comisia evaluează, nu mai târziu de 18 septembrie 2017, aplicarea sancțiunilor administrative și penale și, în special, necesitatea armonizării în continuare a sancțiunilor administrative instituite pentru încălcarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă.

(4) Autoritățile competente pot refuza să răspundă unei cereri de informații sau unei cereri de cooperare cu o anchetă doar în următoarele circumstanțe excepționale, și anume atunci când:

- (a) comunicarea de informații relevante ar putea afecta negativ securitatea statului membru căruia i se adresează cererea, în special combaterea terorismului și a altor infracțiuni grave;

- (b) respectarea cererii este probabil să afecteze negativ propria anchetă, propriile activități de control al aplicării legislației sau, după caz, o anchetă penală;
- (c) s-a inițiat deja o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva acelorași persoane de către autoritățile statului membru căruia i se adresează cererea; sau
- (d) s-a pronunțat deja o hotărâre definitivă împotriva persoanelor respective cu privire la aceleași fapte comise în statul membru căruia i se adresează cererea.
- (5) Statele membre se asigură că, atunci când obligațiile se aplică OPCVM-urilor, societăților de administrare, societăților de investiții sau depozitarilor în eventualitatea unei încălcări a dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive, pot fi aplicate sancțiuni sau alte măsuri administrative, în conformitate cu dreptul intern, membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care, în temeiul dreptului intern, se fac răspunzătoare de încălcare.
- (6) În conformitate cu dreptul intern, statele membre se asigură că în toate cazurile menționate la alineatul (1) sancțiunile administrative și alte măsuri administrative care se pot aplica includ cel puțin următoarele:
- (a) o declarație publică în care se identifică persoana răspunzătoare și natura încălcării;
- (b) un ordin prin care i se cere persoanei răspunzătoare să înceteze comportamentul respectiv și să se abțină de la repetarea acestuia;
- (c) în cazul OPCVM-urilor sau al societăților de administrare, suspendarea sau retragerea autorizației OPCVM-ului sau a societății de administrare;
- (d) împotriva unui membru al organului de conducere al societății de administrare sau al societății de investiții sau împotriva oricărei alte persoane fizice care este considerată răspunzătoare, o interdicție temporară sau, pentru încălcări grave repetate, o interdicție permanentă a exercitării de funcții de conducere în respectivele societăți sau în alte astfel de societăți;
- (e) în cazul unei persoane juridice, amenzi administrative maxime de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la 17 septembrie 2014 sau 10 % din cifra totală anuală de afaceri a persoanei juridice conform ultimelor conturi disponibile, aprobate de organul de conducere; în cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a întreprinderii-mamă, care are obligația de a întocmi conturi financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (*), cifra de afaceri anuală totală relevantă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul corespunzător de venit în conformitate cu dreptul relevant al Uniunii în materie de contabilitate, astfel cum reiese din ultimele conturi consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mamă principale;
- (f) în cazul unei persoane fizice, amenzi administrative maxime de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, valoarea echivalentă în moneda națională la 17 septembrie 2014; sau
- (g) ca o alternativă la literele (e) și (f), amenzi administrative maxime egale cu cel puțin de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare, în cazul în care beneficiul poate fi determinat, chiar dacă acestea depășesc valorile maxime prevăzute la literele (e) și (f).

(7) Statele membre pot împuternici autoritățile competente, în temeiul dreptului intern, să impună alte tipuri de sancțiuni în plus față de cele menționate la alineatul (6) sau să impună amenzi care depășesc valorile menționate la alineatul (6) literele (e), (f) și (g).

(*) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19)."

17. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 99a

Statele membre se asigură că actele cu putere de lege și actele administrative prin care transpun prezenta directivă prevăd sancțiuni, mai ales în cazul în care:

- (a) un OPCVM își desfășoară activitatea fără să fi obținut autorizația, cu încălcarea articolului 5;
- (b) o societate de administrare își desfășoară activitatea fără să fi obținut autorizația prealabilă, cu încălcarea articolului 6;
- (c) o societate de investiții își desfășoară activitatea fără să fi obținut autorizația prealabilă, încălcând astfel articolul 27;
- (d) se dobândește, în mod direct sau indirect, o participație calificată într-o societate de administrare, sau o astfel de participație calificată deținută într-o societate de administrare este majorată, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut ar atinge sau ar depăși 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât societatea de administrare ar deveni filială sa (denumită în continuare «proiectul de achiziție»), fără înștiințarea în scris a autorităților competente din statul membru gazdă al societății de administrare în care dobânditorul dorește să obțină sau să își majoreze o participație calificată, încălcând astfel articolului 11 alineatul (1);
- (e) o participație calificată într-o societate de administrare este cedată, în mod direct sau indirect, sau redusă astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut ar urma să scadă sub 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât societatea de administrare ar înceta să mai fie o filială, fără înștiințarea în scris a autorităților competente, încălcând astfel articolul 11 alineatul (1);
- (f) o societate de administrare a obținut o autorizație prin declarații false sau alte mijloace nelegitime, încălcând astfel articolului 7 alineatul (5) litera (b);
- (g) o societate de investiții a obținut o autorizație prin declarații false sau alte mijloace nelegitime, încălcând astfel articolul 29 alineatul (4) litera (b);
- (h) o societate de administrare, de îndată ce ia la cunoștință de o achiziție sau o cedare a participațiilor la capitalul său care ar face ca participațiile respective să depășească sau să scadă sub unul dintre pragurile menționate la articolul 11 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, nu informează autoritățile competente cu privire la aceste achiziții sau cedări, încălcând astfel articolul 11 alineatul (1) din prezenta directivă;
- (i) o societate de administrare nu informează autoritatea competentă, cel puțin o dată pe an, cu privire la numele acționarilor și asociaților care dețin participații calificate și la dimensiunile acestor participații, încălcând astfel articolul 11 alineatul (1);

- (j) o societate de administrare nu respectă procedurile și mecanismele impuse în conformitate cu dispozițiile naționale de transpunere a articolului 12 alineatul (1) litera (a);
- (k) o societate de administrare nu respectă cerințele structurale și organizatorice impuse în conformitate cu dispozițiile naționale de transpunere a articolului 12 alineatul (1) litera (b);
- (l) o societate de investiții nu respectă procedurile și măsurile impuse în conformitate cu dispozițiile naționale de transpunere a articolului 31;
- (m) o societate de administrare sau o societate de investiții nu se conformează cerințelor legate de delegarea către terți a funcțiilor sale impuse în conformitate cu dispozițiile naționale de transpunere a articolelor 13 și 30;
- (n) o societate de administrare sau o societate de investiții nu respectă regulile de conduită impuse în conformitate cu dispozițiile naționale de transpunere a articolelor 14 și 30;
- (o) un depozitar nu își îndeplinește sarcinile în conformitate cu dispozițiile naționale de transpunere a articolului 22 alineatele (3)-(7);
- (p) o societate de investiții sau, pentru fiecare fond deschis de investiții pe care îl administrează, o societate de administrare încalcă în mod repetat obligațiile privind politicile de investiții ale OPCVM-urilor prevăzute de dispozițiile naționale de transpunere a capitolului VII;
- (q) o societate de administrare sau o societate de investiții nu utilizează un proces de gestionare a riscului sau un proces care să permită evaluarea precisă și independentă a valorilor instrumentelor financiare derivate extrabursiere, astfel cum sunt prevăzute în dispozițiile naționale de transpunere a articolului 51 alineatul (1);
- (r) o societate de investiții sau, pentru fiecare fond deschis de investiții pe care îl administrează, o societate de administrare încalcă în mod repetat obligațiile privind informațiile care trebuie transmise investitorilor instituite în conformitate cu dispozițiile naționale de transpunere a articolelor 68-82;
- (s) o societate de administrare sau o societate de investiții care comercializează titluri de participare ale OPCVM-urilor pe care le administrează într-un alt stat membru decât statul membru de origine al OPCVM-urilor nu respectă obligația de notificare prevăzută la articolul 93 alineatul (1).

Articolul 99b

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente publică fără întârziere nejustificată pe site-urile lor internet oficiale orice decizie împotriva căreia nu mai există căi de atac prin care se impun sancțiuni sau măsuri administrative pentru încălcări ale dispozițiilor naționale prin care se transpune prezenta directivă, după ce persoana căreia i s-a impus sancțiunea sau măsura a fost informată cu privire la decizia respectivă. Publicarea cuprinde cel puțin informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile. Această obligație nu se aplică deciziilor care instituie măsuri care au caracter de investigare.

Cu toate acestea, în cazul în care publicarea identității persoanelor juridice sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către autoritatea competentă ca fiind disproporționată, ca urmare a unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în curs, statele membre se asigură că autoritățile competente întreprind una dintre acțiunile următoare:

- (a) amână publicarea deciziei de impunere a sancțiunii sau a măsurii până când motivele nepublicării încetează să fie valabile;

- (b) publică decizia de impunere a sancțiunii sau a măsurii cu titlu anonim într-un mod care să fie conform cu dreptul intern, cu condiția ca publicarea cu titlu anonim să asigure o protecție eficace a datelor cu caracter personal în cauză; sau
- (c) nu publică deloc decizia de a impune o sancțiune sau măsură, în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a se asigura:
 - (i) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare;
 - (ii) că va fi garantată proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.

În cazul unei decizii de publicare a sancțiunii sau a măsurii cu titlu anonim, publicarea datelor relevante poate fi amânată o perioadă rezonabilă dacă se preconizează că în cursul perioadei respective motivele care au stat la baza publicării cu titlu anonim vor înceta să fie valabile.

(2) Autoritățile competente informează ESMA cu privire la toate sancțiunile administrative impuse, dar nepublicate, în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf litera (c), inclusiv orice recurs legat de ele și rezultatul unui astfel de recurs. Statele membre se asigură că autoritățile competente primesc informații și hotărârea finală în legătură cu orice sancțiune penală impusă și că acestea se transmit la ESMA. ESMA menține o bază de date centralizată a sancțiunilor care i-au fost aduse la cunoștință, exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile competente. Această bază de date este accesibilă doar autorităților competente și este actualizată pe baza informațiilor furnizate de autoritățile competente.

(3) În cazul în care decizia de a impune o sancțiune sau de a institui o măsură face obiectul unei căi de atac în fața autorităților judiciare sau a altor autorități relevante, autoritățile competente publică, de asemenea, imediat, pe site-ul lor internet oficial aceste informații și orice informații ulterioare cu privire la rezultatul acestei căi de atac. De asemenea, se publică orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de a impune o sancțiune sau o măsură.

(4) Autoritățile competente se asigură că orice informație publicată în temeiul prezentului articol este menținută pe site-ul lor internet oficial pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la publicare. Datele cu caracter personal conținute în publicare se păstrează pe site-ul internet oficial al autorității competente numai pe perioada necesară, în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.

Articolul 99c

(1) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor sau măsurilor administrative și nivelul amenzilor administrative, autoritățile competente se asigură că acestea sunt eficace, proporționale și disuasive și iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de răspundere al persoanei răspunzătoare pentru încălcare;
- (c) capacitatea financiară a persoanei răspunzătoare pentru încălcare, indicată, de exemplu, de cifra de afaceri totală a persoanei juridice sau de venitul anual al persoanei fizice;
- (d) importanța profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana răspunzătoare pentru încălcare, pagubele suferite de alte persoane și, după caz, pagubele aduse funcționării piețelor sau economiei în sens mai larg, în măsura în care acestea se pot determina;

- (e) măsura în care persoana răspunzătoare pentru încălcare cooperează cu autoritatea competentă;
- (f) încălcările anterioare comise de persoana răspunzătoare pentru încălcare;
- (g) măsurile luate după încălcare de persoana răspunzătoare pentru încălcare, ulterior încălcării, pentru a împiedica repetarea acesteia.

(2) În exercitarea competențelor lor de a impune sancțiuni în temeiul articolului 99, autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru a se asigura că sancțiunile administrative și competențele de supraveghere și de investigare produc rezultatele urmărite de prezenta directivă. De asemenea, autoritățile competente își coordonează acțiunile pentru a evita eventuale repetări și suprapuneri atunci când își exercită competențele de supraveghere și de investigare și aplică sancțiuni și măsuri administrative în cazurile transfrontaliere, în conformitate cu articolul 101.

Articolul 99d

(1) Statele membre instituie mecanisme eficiente și fiabile pentru a încuraja raportarea către autoritățile competente a încălcărilor potențiale sau reale ale dispozițiilor de drept intern care transpun prezenta directivă, inclusiv canale securizate de comunicare pentru raportarea acestor încălcări.

(2) Mecanismele menționate la alineatul (1) includ cel puțin:

- (a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările și luarea de măsuri ulterioare;
- (b) un nivel adecvat de protecție a acelor angajați din societățile de investiții, din societățile de administrare și din cadrul depozitarilor care raportează încălcările comise în cadrul respectivelor entități, cel puțin împotriva actelor de răzbușare, a discriminării și a altor tipuri de tratament injust;
- (c) protecția datelor cu caracter personal atât cu privire la persoana care raportează încălcări, cât și cu privire la persoana fizică suspectată că s-ar fi făcut vinovată de o încălcare, în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*);
- (d) norme clare care să asigure faptul că este garantată confidențialitatea în toate cazurile în ceea ce privește persoana care raportează o încălcare, cu excepția cazului în care dreptul intern impune dezvăluirea în contextul unor anchete suplimentare sau al unor proceduri judiciare ulterioare.

(3) ESMA asigură unul sau mai multe canale de comunicare securizate pentru raportarea încălcărilor dispozițiilor naționale prin care se transpun prezenta directivă. ESMA se asigură că aceste canale de comunicare respectă alineatul (2) literele (a)-(d).

(4) Statele membre se asigură că raportarea de către angajații din societățile de investiții, din societățile de administrare și din cadrul depozitarilor la care se face trimitere la alineatele (1) și (3) nu se consideră drept încălcare a vreunei restricții privind divulgarea de informații impuse prin contract sau prin orice act cu putere de lege sau act administrativ și nu atrage sub nicio formă răspunderea persoanei care notifică în legătură cu acea raportare.

(5) Statele membre impun societăților de administrare, societăților de investiții și depozitarilor obligația de a institui proceduri adecvate privind raportarea de către angajați a încălcărilor, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, independent și autonom.

Articolul 99e

(1) Autoritățile competente furnizează anual ESMA informații agregate cu privire la toate sancțiunile și măsurile aplicate în conformitate cu articolul 99. ESMA publică aceste informații într-un raport anual.

(2) În cazul în care a informat publicul cu privire la sancțiuni sau măsuri administrative, autoritatea competentă raportează simultan sancțiunile sau măsurile administrative respective către ESMA. Dacă o sancțiune sau o măsură publicată se referă la o societate de administrare sau o societate de investiții, ESMA adaugă pe lista societăților de administrare publicată în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) o trimitere la sancțiunea sau măsura publicată.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în vederea determinării procedurilor și a formularelor pentru transmiterea informațiilor menționate în prezentul articol.

ESMA transmite aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei până la 18 septembrie 2015.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(*) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31)."

18. Se introduce următorul articol:

„Articolul 104a

(1) Statele membre aplică Directiva 95/46/CE în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate pe teritoriul lor în temeiul prezentei directive.

(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (*) se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de către ESMA în temeiul prezentei directive.

(*) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1)."

19. La articolul 12 alineatul (3), articolul 14 alineatul (2), articolul 43 alineatul (5), articolul 51 alineatul (4), articolul 60 alineatul (6), articolul 61 alineatul (3), articolul 62 alineatul (4), articolul 64 alineatul (4), articolul 75 alineatul (4), articolul 78 alineatul (7), articolul 81 alineatul (2), articolul 95 alineatul (1) și articolul 111, cuvintele „în conformitate cu articolul 112 alineatele (2), (3) și (4) și în condițiile articolelor 112a și 112b” se înlocuiesc cu cuvintele „în conformitate cu articolul 112a”.

20. În articolul 50a, cuvintele „în conformitate cu articolul 112a și în condițiile articolelor 112b și 112c” se înlocuiesc cu cuvintele „în conformitate cu articolul 112a”.

21. La articolul 52 alineatul (4) al treilea paragraf, trimiterea la „articolul 112 alineatul (1)” se înlocuiește cu trimiterea la „articolul 112”.

22. Articolul 112 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 112

Comisia este asistată de Comitetul european pentru valori mobiliare, instituit prin Decizia 2001/528/CE a Comisiei (*).

(*) Decizia 2001/528/CE a Comisiei din 6 iunie 2001 privind instituirea Comitetului european pentru valori mobiliare (JO L 191, 13.7.2001, p. 45)."

23. Articolul 112a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 112a

(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 12, 14, 43, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani începând de la 4 ianuarie 2011.

Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 26b se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani începând de la 17 septembrie 2014.

Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 50a se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani începând de la 21 iulie 2011.

Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 51 se conferă Comisiei pentru o perioadă de patru ani începând de la 20 iunie 2013.

Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 poate fi revocată oricând de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 12, 14, 26b, 43, 50a, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 și 111 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu a formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

24. Articolul 112b se elimină.

25. În schema A din anexa I, punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. Informații privind depozitarul:

2.1. identitatea depozitarului OPCVM-ului și o descriere a datoriilor acestuia și a conflictelor de interese care pot apărea;

2.2.o descriere a funcțiilor de păstrare în siguranță delegate de către depozitar, lista delegațiilor și subdelegațiilor și eventualele conflicte de interese care pot apărea în urma delegării;

2.3.o declarație conform căreia se vor pune la dispoziția investitorilor, la cerere, informații actualizate privind punctele 2.1 și 2.2.”

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică până la 18 martie 2016 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textul acestor măsuri.

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative menționate la primul paragraf începând cu 18 martie 2016. Atunci când statele membre adoptă respectivele măsuri, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 23 iulie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

S. GOZI
